

Számozatlan bérkocsik.

Az éjszakai Városligetnek azelőtt is voltak bajai, az élet ott sem volt csupa tejjel és még boldog békeidőkben is jelentek meg szomorú hírek a lapokban ilyen címmel, hogy „Éjszaka a Városligetben.” Legtöbbször éjjeli támadásról, utonállásról szóltak ezek a hírek és mint mindenütt, úgy itt is hozott a háború valami csodálatos változást.

Az utonállást éjszaka a ligetben a kocsimizéria váltotta fel. Most már alig vannak elszánt utonállók, ellenben zsaroló kocsisok vannak és ha ezuttal ismét az éjszakai Városligetről szólunk, úgy-e csak természetesen, hogy a kocsisokról, fiakkerekről, konflisokról lesz szó.

Rendszabályozzák nagyban a háromszorosra emelt taxival futkározó bérkocsikat, aminek végtelenül örülünk, hiszen a kocsisok garázdálkodása soha sem fajulhatott volna ennyire el, ha a rendszabályozást már a háború elején megkezdték volna. De tartozunk az igazságnak egy megállapítással. A taxaméteres bérkocsisok már nem zsarolják az utast Budapesten. Ezek ellen most már kevés a panasz, legfeljebb csak annyi, hogy nem szívesen visznek akárkit. Ellenben éjszaka, a Városliget és egyéb perifériák tájékáról a taxaméteres kocsik eltűntek. Nem zsarolnak, nem lehet visszaélni, tehát lehetőleg ki sem mennek a Városliget tájékára. He-lyettük hemzseg a Városliget a számozatlan kocsiktól.

A számozatlanság az utasok megtévesztésére irányul. A pesti ember, bár tudja, hogy ez a számozatlan kocsi sem magánfogat, csak szám nélküli bérkocsi, mégis elveszti a érélyességét, ha nem taxaméteres kocsival áll szemközt. A pesti ember azt hiszi, hogy csak a taxaméteres kocsi tartozik őt bevinni a taxin jelzett árért, azt hiszi, hogy a rendőri intézkedések csak a taxis kocsikra vonatkoznak s nem tudja, hogy a számozatlan kocsi is éppen olyan bérkocsi.

A számozatlanságnak ezt az előnyét használják ki a ravasz bérkocsisok és még kifundálnak egynéhány ravasz cselt az utasok megtévesztésére, amikor odaállanak a ligetben a szórakozóhelyek és mulatóhelyek közelébe. Számozott, taxaméteres kocsi sehol a láthatáron. Ellenben odajön hozzád a portás vagy egy pincér, vagy valami ezzel megbízott szakférfiú és füledbe sugja:

— Nagyságos ur, tudok egy számozatlan kocsit itt a szomszéd utcában, az beviszi száz koronáért.

És az áldozat rendszerint bedűl. Nagyön kevés an, akinek eszébe jutna, hogy mikor a lakása közelébe ér, irányt változtasson és behajtasson a kocsival a Zrínyi-utcai rendőrfőkapitányságra. Ez különben nem is mindig ajánlatos. Mer vegyük a legjobb esetet, hogy a kocsis a sötét utcán a vakmerő utast nem veri véresre ezért a törbeccsalásért, akkor is mi történik? A

rendőrségen felveszik a panaszt és holnap egy kocsiival kevesebb van.

A kiuzsorázott pesti pogárok érdekében a legszerencsésebb ötlet, hogy a rendőrség vigyáz a bérkocsik üzelveire. De ne csak néha, bizonyos éjszakákon vigyázzon, hanem minden éjjel. Különben is volna egy szerény kérdésünk.. Azt a sok számozatlan bérkocsit, amelyeknek kocsisai éjjel a mulatóhelyek körül zsarolják az utast, miért nem látjuk nappal? Nem tudná a rendőrség kényszeríteni ezeket, hogy számot s taxit vegyenek fel s álljanak ki nappal az utcára? Hol vannak nappal ezek a kocsik? Miért tűrik, hogy egy egész sereg számozatlan bérkocsi szipolyozza a közöniséget éjszaka, ahelyett, hogy ezek nappal segitenének lebonyolítani a gyatra közlekedést? Elhisszük, hogy az éjjeli fuvar jobban jövedelmez. De a rendőrségnek tudnia kellene, hogy nappal, a dolgozó embernek inkább van szüksége kocsiira, mint az éjszaka mulató urnak.